

Ad § 19, § 20 og § 21. Beskatning af Brugsforeninger og andre kooperative Foretagender. Vort Udvalg har i en Aarrække gjort sig til Talsmand for, at den Fortrinsstilling, Brugsforeninger og andre kooperative Foretagender indtager gennem Skattefrihed, bør ophæves. Efterhaanden som de Skatter, der paahviler det private Erhverv, er steget til en trykkende Byrde for dette, vokser den bestaaende Ubillighed. Vi værdsætter, at man principielt har optaget denne Tanke, men finder, at Billigheden maa kræve, at *hele* Overskuddet, ogsaa det, der udbetales Medlemmerne, beskattes ligeligt med det private Erhverv.

Ad § 30. Overordentlig Formueskat til Staten. Som mange Gange udtalt er det vor Overbevisning, at Formueskatten i Danmark er for høj, og at dette virker nedbrydende paa de Erhvervene, Beskæftigelsen, Opsparingen og for de fiskale Interesser. Vi bringer disse vore Anskuelse i Erindring og henstiller til Overvejelse, om det — uanset det ekstraordinære Indtægtsbehov — virkelig ogsaa er klogt at paalægge en forhøjet Formueskat.

Ad § 37. Fradragsretten. Vi finder at burde advare mod denne Bestemmelse. I Retten til at fradrage den ydede Skat i Indtægten, før ny Skat skal erlægges, ser mangan dansk Skatteyder den sidste Skanse mod en fuldstændig Opslugning af Indtægten, og det er betænkeligt at forøge Usikkerheden ved at sløjfe dette Princip, selv om det gælder en overordentlig Skat. Som gentagende paapeget er den vidt-bredte og dybgaaende Følelse af Usikkerhed meget skadelig baade for Erhvervsliv og Beskæftigelse, og efter vor Overbevisning ogsaa for de fiskale Interesser. Da man i 1917 gik til Indførelse af overordentlig Tillægsskat, gjorde man denne fradragsberettiget.

Midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning og Optrækning af Indkomst- og Formueskat til Staten.

Dette Forslag synes os nærmest at indeholde principielle Skatteregler, hvori-mod de foreslaaede Bestemmelser har ringe fiskal Betydning. Det synes os da tvivlsomt, om det er nødvendigt og klogt i en opskræmt Tid som den nærværende uden Nødvendighed at gennemføre dette Forslag fremfor at lade de Problemer, det berører, hvile, indtil Skattekommissionen har afgivet sin Betænkning. Vi er tilbøjelige til at tro, at en saadan Afventen vilde tjene alle Interesser bedst, og vi henstiller da dette til velvillig Overvejelse. Gennemføres Forslaget, bør det i hvert Fald paa adskillige Punkter modificeres. Det virker f. Eks. alt for nedbrydende at give principielle Ændringer tilbagevirkende Kraft, saaledes at man derved ogsaa rammer for længst foretagne Dispositioner, der er truffet ifølge Livets Behov og i Tillid til gældende Lov. Derved begaas ej alene hyppigt blodig Uret, men det skaber en Usikkerhed, som i enhver Henseende er skadelig. Borgeren bør kunne disponere i Tryghed efter gældende Lov.

Vi gør i denne Sammenhæng opmærksom paa, at den altovervejende Del af Forslagets Bestemmelser, hvis den tilbagevirkende Kraft skal undgaas, kun vil komme til Anvendelse i et enkelt Skatteaar, nemlig Skatteaaret 1941—42, og det synes da ganske urimeligt at indføre principielle Ændringer i Skatteligningen for et enkelt Aar.

§ 2. Udlændinge. Den tilsigtede Beskatning af Udlændinge vil i mange Tilfælde virke skadelig paa danske Interesser. Man vilde til Eksempel derved ogsaa ramme fremmede Ekspertes, der opholder sig her i Landet for at tilse Bygning af Skibe, Maskinleverancer eller lignende ved danske Virksomheder, et Forhold, ingen udenlandsk Kontrahent vil finde sig i. Han vil uvægerligt kræve, at det Firma, han har givet sin Ordre, skal refundere ham denne Udgift, og selve Kravet om Skat vilde paa mange Hold vække ondt Blod og skade danske Leverandørers Chancer for Fremtiden.